

عنوان مقاله:

برنامه ریزی شهری و نقش آن در دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

للا جهانشاهلو - دکتری شهرسازی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

الهام امینی - دکتری شهرسازی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفرش

خلاصه مقاله:

فرآیند برنامه ریزی دربرگیرنده کلیتی است پیوسته در جریان، از این رو تلقی رویدادها، اشیاء و افعال به مثابه واقعیت‌های ایستایی که در زمان و مکان ثابت اند مردود است (۶۱). برنامه ریزی شهری و قرآیند آن نیز امری مستمر، همیشگی و پویا است و نمیتوان با آن به صورت مقطعی، موقت و ایستا برخورد نمود. بخشی از برنامه ریزی شهری، برنامه ریزی حمل و نقل شهری است که به همراه برنامه ریزی بخش‌های کاربری اراضی، زیرساخت‌ها و سایر بخش‌ها، بعد کالبدی برنامه ریزی جامع شهری را تشکیل می‌دهد. حمل و نقل در کنار مسکن، کار و گذران اوقات فراغت، به عنوان یکی از چهار عملکرد اساسی شهر قلمداد شده است، به گونه ای که زندگی شهری امروز را بدون آن نمی‌توان تصور نمود. وجود نارسایی در روند برنامه ریزی شهری و حمل و نقل شهری، آثار و عوارض زیانبار گسترده ای را همچون مصرف بالای انرژی، تأخیر در رسیدن به مقصد، آلودگی هوا، کاهش ایمنی شهری و افزایش خطرهای جانی، از بین بردن بافتها و پیوندهای سنتی شهر و نظایر اینه‌ا، به بار آورده است. مقاله حاضر که در پیت بین نقش مؤثر انجام توأم و هماهنگ برنامه ریزی حمل و نقل شهری با برنامه های شهری است سعی دارد که ضمن ارائه راه حل هایی برای رسیدن به حمل و نقل پایدار، اصول برنامه ریزی و سیاستگذاری برای رسیدن به حمل و نقل پایدار را معرفی نماید.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، حمل و نقل، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/12990>

